

Arrest

nr. 62 276 van 27 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. DECALUWE, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 mei 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 7 juli 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 26 oktober 2010.

1.3. Op 4 maart 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 7 maart 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn van Koerdische origine. U zou een soennitische moslim zijn afkomstig van Kirkuk. U zou heel uw leven tot aan uw vertrek uit Irak in de Rahim Awa wijk in Kirkuk hebben gewoond. U zou tot 2007, tot het 2de middelbaar, naar school zijn gegaan. U hebt twee broers en twee zussen. Uw vader zou ongeveer een jaar na de val van Saddam Hussein naar Syrië zijn gegaan omdat hij werd bedreigd wegens zijn activiteiten voor het voormalige regime. Hij zou nadien nog enkele keren zijn teruggekeerd naar Irak om jullie te bezoeken in Rahim Awa. Uw vader zou lid zijn geweest van de Baathpartij en voor de Amn (veiligheidsdienst) hebben gewerkt.

U zou gestopt zijn met school in 2007 omdat onbekenden op u hadden geschoten. Kort daarna zou u zijn verhuisd en ergens anders in Rahim Awa zijn gaan wonen. In 2008 zouden onbekenden een granaat naar uw huis hebben gegooid. Niemand zou gewond zijn geraakt. Een tijdje later kwam uw vader vanuit Syrië op bezoek. Toen uw vader bij jullie verbleef, zouden onbekenden uw huis hebben beschoten. Enkel uw vader raakte daarbij gewond. U hebt Irak verlaten omdat u vreest te worden vermoord omwille van de activiteiten van uw vader voor het voormalige regime van Saddam Hussein. Uw ouders zouden hun huis in Rahim Awa hebben verkocht om uw reis naar Europa te betalen. Na uw vertrek zou uw vader terug naar Syrië zijn gegaan en uw moeder en broers en zussen bij uw oom in Rahim Awa zijn gaan wonen. U hebt in België op 26 mei 2010 asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de identiteitsdocumenten die u voorlegt namelijk uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, na verificatie door de Federale Politie, vals blijken te zijn. Uit het feit dat u vervalste identiteitsdocumenten voorlegt, moet worden geconcludeerd dat u bewust heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden. Dit ondermijnt op zeer ernstige wijze de oprechtheid van uw asielrelaas en uw algehele geloofwaardigheid.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat uw vader daadwerkelijk voor het voormalige regime van Saddam Hussein heeft gewerkt. Dit is niet zonder belang aangezien u 1 de voormalige activiteiten van uw vader inroept als oorzaak van uw vermeende problemen in Irak (CGVS, 26/10/2010, p. 22).

Zo beweerde u dat uw vader bij de 'Amn' heeft gewerkt, de voormalige veiligheidsdienst van Saddam Hussein (CGVS, 26/10/2010, p. 17). U weet echter niet welke rang hij had (CGVS, 22/10/2011, p. 17). U hebt hem dat ook nooit gevraagd. U kunt enkel zeggen dat hij een belangrijke persoon was (CGVS, 26/10/2010, p. 18). Van iemand die zijn land heeft verlaten omdat zijn vader voor de veiligheidsdienst heeft gewerkt mag toch worden verwacht dat hij heeft gevraagd welke rang zijn vader binnen die dienst had. Verder kunt u niet zeggen wat het werk van uw vader precies inhield. U hebt evenmin aan uw vader gevraagd wat zijn precieze werk was voor de veiligheidsdienst. U weet niet eens wat voor een instantie de veiligheidsdienst was of waar ze zich mee bezig hield. Dit hebt u eveneens nagelaten aan uw vader te vragen (CGVS, 26/10/2010, p. 18). Verder kunt u niet aangeven waarom uw vader bij de 'Amn' is gaan werken (CGVS, 26/10/2010, p. 18). U kunt geen enkele voormalige collega van uw vader bij naam noemen (CGVS, 26/10/2010, p. 19). U weet niet zeker of uw vader werd gearresteerd of in de gevangenis heeft gezeten na de val van het regime van Saddam Hussein (CGVS, 26/10/2010, p. 20). Dat u dat niet met zekerheid kunt zeggen, is toch wel zeer bevreemdend aangezien u, volgens uw verklaringen, samen met uw vader in hetzelfde huis woonde tot zijn vertrek naar Syrië ongeveer een jaar na de val (CGVS, 26/10/2010, p. 6). Bovenstaande onwetendheid en desinteresse in het voormalige werk van uw vader laat weinig ruimte geloof te hechten aan uw bewering als zou uw vader daadwerkelijk voor de 'Amn' hebben gewerkt. Ook al bent u nog jong, dan nog mag er van u worden verwacht dat u enige informatie kunt verschaffen over de vermeende voormalige activiteiten van uw vader voor de veiligheidsdienst. Op z'n minst mag er van u worden verwacht dat u hierover bij uw vader hebt geïnformeerd. Het gaat hier immers over een essentieel onderdeel van uw asielrelaas. Het werk van uw vader is immers de reden waarom u Irak hebt verlaten.

Over het vermeende lidmaatschap van uw vader bij de Baathpartij kunt u evenmin iets zeggen. Zo weet u niet welke graad uw vader had binnen de partij. U weet evenmin welke graden er bestonden. Op de vraag wat uw vader deed voor de Baathpartij moet u het antwoord schuldig blijven. U kunt niets over zijn lidmaatschap vertellen en u hebt hem ook nooit iets gevraagd over zijn activiteiten voor de Baathpartij (CGVS, 26/10/2010, p. 19).

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw bewering als zou uw vader voor het voormalige regime van Saddam Hussein hebben gewerkt. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering als zou u om die redenen worden vervolgd.

Daarnaast moeten vraagtekens worden geplaatst bij uw bewering als zou u daadwerkelijk heel uw leven tot uw vertrek uit Irak in 2010 in Kirkuk hebben gewoond. Zo kunt u op enkele essentiële kennisvragen over de situatie in Kirkuk, rekening houdend met uw jonge leeftijd, onvoldoende of foutief antwoorden. Zo beweerde u verkeerdelijk dat de wijk Sgorja aan dezelfde kant van Kirkuk ligt als Rahim Awa (CGVS, 22/10/2010, p. 15). U weet wel dat er een rivier in Kirkuk is die de stad in twee deelt. Maar wanneer u wordt gevraagd of u de Khasa kent, antwoordt u ontkennend (CGVS, 22/10/2010, p. 14). 'Khasa' is nochtans de naam van die rivier die door Kirkuk loopt. Voor iemand die beweert heel zijn leven in Kirkuk te hebben gewoond, mag toch worden verwacht dat hij op z'n minst al van de Khasa heeft horen spreken.

Verder weet u niet met wat de kleur is van de nummerplaten van de personenwagens van Kirkuk. U denkt geel maar u weet het niet zeker (CGVS, 22/10/2010, p. 13). Dit klopt niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. De kleur van de nummerplaten in Kirkuk van private wagens is wit. Het zonenummer van Kiruk kent u evenmin (CGVS, 22/10/2010, p. 12). Ook kent u geen enkel sigarettenmerk dat werd gerookt in Kirkuk (CGVS, 22/10/2010, p. 12). U kunt evenmin een naam noemen van een gewapende groepering of militie actief in Kirkuk of in Irak (CGVS, 22/10/2010, p. 16). Van iemand die gans zijn leven in Kirkuk, in Centraal-Irak heeft gewoond, mag toch worden verwacht dat hij namen heeft gehoord van groepen die verantwoordelijk zijn voor de aanslagen, ontvoeringen, moorden, beschietingen en explosies in Irak. Ook namen van Koerdische partijen kunt u niet geven (CGVS, 22/10/2010, p. 17).

Verder is het opmerkelijk dat u niet beter kunt situeren wanneer het regime van Saddam Hussein ten val werd gebracht. U zegt in 2003 of 2004 (CGVS, 22/10/2010, p. 6). Dat u, rekening houdend met uw jonge leeftijd, niet de exacte datum van de val kunt geven, is nog enigszins begrijpelijk, maar dat u ook niet kunt zeggen in welk leerjaar u zat op het moment van de val is zeer bevreemdend (CGVS, 22/10/2010, p. 6). Dat u zo'n ingrijpende gebeurtenis niet beter kunt situeren is zeer opmerkelijk. Bovendien is het ook zeer vreemd dat u niet weet welke troepen Kirkuk zijn binnen gevallen. (CGVS, 22/10/2010, p. 19). Ten slotte is het ook zeer opvallend dat u niet kunt zeggen wanneer u Irak hebt verlaten of wanneer u in België bent aangekomen. U kunt enkel zeggen dat u ongeveer twee weken onderweg bent geweest (CGVS, 22/10/2010, p. 4-5).

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw bewering als zou u daadwerkelijk heel uw leven in Kirkuk hebben gewoond. Ook de door u voorgelegde identiteitsdocumenten, die vals werden bevonden, versterken deze vaststelling enkel maar. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Kirkuk en u geen zicht biedt op uw werkelijke verblijfplaatsen kan er worden verondersteld dat u elders een vestigingsalternatief heeft gevonden. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor de eventuele toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus. Daaruit volgend kan er ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die er zich volgens u zouden hebben afgespeeld.

Bovenstaande argumentatie laat niet toe te besluiten dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande argumentatie om te buigen. Integendeel het gaat om vervalste documenten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48, 49, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat de in de bestreden beslissing aangehaalde motieven niet kunnen weerhouden worden nu zij louter gebaseerd zijn op de zogenaamde gebrekkige kennis van verzoeker over zijn regio van afkomst en de activiteiten

van zijn vader, zonder dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen rekening heeft gehouden met het profiel, de jonge leeftijd en de specifieke capaciteiten van verzoeker, en met de actuele en zeer moeilijke situatie in Kirkuk. Verzoeker ontkent formeel vervalste identiteitsdocumenten te hebben voorgelegd, en betwist ook, onder verwijzing naar enkele vragen die hij wel kon beantwoorden, dat zijn geografische kennis van Kirkuk beperkt zou zijn.

Wat betreft de weigering van de subsidiaire bescherming, betwist verzoeker opnieuw vervalste identiteitsdocumenten te hebben neergelegd en herhaalt hij dat zijn ruime kennis over Kirkuk wel degelijk aantoonde dat hij zijn hele leven daar gewoond heeft. Verzoeker merkt op dat, door het eisen van alle details over het relaas en de regio van afkomst, een extra toepassingsvoorwaarde aan de wettelijke definitie van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegevoegd, het vaststellen of verzoeker al dan niet voldoende kennis heeft over alle mogelijk details dan ook volledig irrelevant is voor het bepalen van het vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatuut, en het bewijzen van het bestaan van objectieve feiten die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging, volstaat. Verzoeker besluit dat hij, gelet op de algemene situatie, een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet loopt.

Aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stukken toegevoegd.

2.2. Vooreerst ziet de Raad niet in op welke wijze verzoeker de artikelen 48 en 49 van de vreemdelingenwet geschonden acht. Artikel 48 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Dit is echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op het vluchtelingenverdrag beroepen om asiel te verkrijgen. Ook de schending van artikel 49 van de vreemdelingenwet kan niet dienstig worden aangevoerd aangezien deze bepaling enkel betrekking heeft op de verblijfsrechtelijke toestand van erkende vluchtelingen en genietters van de subsidiaire beschermingsstatus in het Rijk en derhalve niet op verzoeker van toepassing is.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt de asielaanvraag van verzoeker geweigerd omdat (i) de identiteitsdocumenten die hij heeft voorgelegd, met name zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, na verificatie door de Federale Politie vals blijken te zijn, (ii) hij niet aannemelijk gemaakt heeft dat zijn vader daadwerkelijk voor het voormalige regime van Saddam Hussein heeft gewerkt vermits hij amper iets kan vertellen over zijn werk bij de Amn, de voormalige veiligheidsdienst van Saddam Hussein, noch over zijn lidmaatschap bij de Baathpartij, en (iii) er ook vraagtekens kunnen geplaatst worden bij zijn bewering als zou hij daadwerkelijk heel zijn leven tot zijn vertrek uit Irak in 2010 in Kirkuk hebben gewoond vermits hij op essentiële kennisvragen over (de situatie in) Kirkuk onvoldoende of foutief antwoordde.

2.5. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn identiteit en afkomst uit Kirkuk, Irak tracht te staven aan de hand van een 'originele' identiteitskaart en een 'origineel' nationaliteitsbewijs, doch dat deze documenten na verificatie door de Federale Politie vervalsingen blijken te zijn. Met betrekking tot de identiteitskaart leest de Raad in het verslag van de Federale Politie *"Dit document stemt niet overeen met het specimen van onze dienst. Bij controle stellen wij vast dat het hier om een namaking door middel van kleuren inkjet gaat. Het nummer werd niet in boekdruk aangebracht en de UV-beveiliging ontbreekt."* en omtrent zijn nationaliteitsbewijs *"Dit document stemt niet overeen met het specimen van onze dienst. Bij controle stellen wij vast dat het hier om een namaking door middel van laser reproductie gaat. Het nummer werd niet in boekdruk aangebracht en de UV-beveiliging ontbreekt."* (administratief dossier, stuk 14). Deze vaststellingen van het onderzoek door de Federale Politie worden niet weerlegd, noch ontkracht door de loutere ontkenning in het verzoekschrift dat de voorgelegde documenten vervalst zouden zijn.

De Raad wijst erop dat de vreemdeling zelf verantwoordelijk is voor de documenten die hij indient en dat de bewijslast, van onder andere de identiteit, in beginsel op de asielzoeker zelf rust. De Raad is derhalve van oordeel dat door het neerleggen van nagemaakte documenten de geloofwaardigheid van verzoekers relaas en zijn bewering afkomstig te zijn van Kirkuk, Irak ernstig worden ondermijnd. Dit klemmt des te meer nu blijkt dat verzoeker ook middels zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Kirkuk.

Waar verzoeker zijn identiteit probeert te staven aan de hand van een "Irakees nationaliteitsbewijs" van zijn moeder en een "voorzieningskaart" wijst de Raad erop dat documenten slechts in aanmerking kunnen worden genomen in de mate waarachtige verklaringen worden ondersteund, wat in casu niet het geval is vermits verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is van Kirkuk. Overigens wordt erop gewezen dat de documenten verstuurd werden vanuit Erbil (Koerdische Autonome regio).

2.7. Zo verzoeker stelt dat door van hem te eisen dat hij alle details van zijn asielrelaas en regio van afkomst kan geven een extra toepassingsvoorwaarde aan de wettelijke definitie van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegevoegd, het vaststellen of hij al dan niet voldoende kennis heeft over alle mogelijke details volledig irrelevant is voor het bepalen van het vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatuut, en dat het bewijzen van het bestaan van objectieve feiten die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging volstaat, merkt de Raad op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats nagaat of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land/regio dat/die hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer de asielzoeker een document zou kunnen overleggen waaruit zijn herkomst blijkt, wat in casu niet het geval is, de kennis van betrokkene over de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn, toetst.

2.7.1. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Kirkuk, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.7.2. In casu wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoeker de wijk Sjarja verkeerdelijk aan dezelfde kant van Kirkuk situeert als zijn wijk Rahim Awa, hij wel weet dat er een rivier in Kirkuk is die de stad in twee deelt maar wanneer hem gevraagd wordt of hij de 'Khasa' (de naam van deze rivier) kent, hij ontkennend antwoordt, hij niet weet wat de kleur van de nummerplaten van de personenwagens in Kirkuk is, hij het zonenummer van Kirkuk niet kent, noch een sigarettenmerk dat in Kirkuk wordt gerookt, hij geen namen van gewapende groeperingen of actieve milities in Kirkuk of in Irak kan geven, noch van Koerdische partijen, hij niet voldoende kan situeren wanneer het regime van Saddam Hoessein ten val werd gebracht, en dat hij niet weet welke troepen Kirkuk zijn binnen gevallen noch wanneer hij Irak verlaten heeft en België is binnengekomen.

2.7.3. Het klopt met de gegevens van het administratief dossier dat verzoeker de wijk Sgorja verkeerd situeert en hij een aantal (belangrijke) elementen niet kent. De Raad merkt echter op dat verzoeker zijn eigen wijk kan situeren binnen Kirkuk, ook andere wijken opnoemt en situeert, de bruggen benoemt, de weg uitlegt van zijn wijk naar Iskaan, de moskee "Ikhvam" beschrijft en de vragen beantwoordt over de kleur en het al dan niet hebben van een koepel, de etnische samenstelling van de verschillende wijken kent, het gebruikte geld kan opnoemen, en op de hoogte is naar welke stad de hoofdstraat van Rahim Awa loopt. Het is dan ook merkwaardig vast te stellen dat verzoeker niet één naam kan opnoemen van een gewapende militie terwijl hij voorhoudt beschoten te zijn geweest op de weg van school en een granaat naar hun huis werd gegooid en zelf stelt dat er veel ontvoeringen gebeuren (gehoor, p. 16-20), hij behoudens de naam van de oude mukhtar geen belangrijke personen uit zijn wijk Rahim Awa kan opnoemen, hij geen enkele Koerdische partij in Kirkuk kan opnoemen en hij heel vaag blijft over de veiligheidssituatie in zijn wijk. Voorts is het niet aanvaardbaar dat verzoeker enerzijds stelt dat hij tot de leeftijd van 15 jaar naar school ging in Kirkuk en lesvolgde, grotendeels in het Arabisch, terwijl hij over de kennis van het Arabisch stelt *"ik kan iemand beantwoorden maar niet zo vloeiend"* en hij enkel de Koerdische benaming van de rivier de 'Khasa' kent. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker het wel aannemelijk maakt dat hij Kirkuk kent – al dan niet ingestudeerd – maar dat hij niet kan overtuigen dat hij effectief in deze stad geboren en getogen is.

2.7.4. In de mate verzoeker enkel de Koerdische benaming van de 'Khasa-rivier' kent wijst de Raad erop dat het niet aanvaardbaar is dat een jongen die in het Arabisch naar school is gegaan tot de leeftijd van 15 jaar (tweede middelbaar) enkel de Koerdische naam van de belangrijke rivier in zijn stad kent. Zo verzoeker nog wijst op zijn jeugdige leeftijd, merkt de Raad op dat ook van een jonge man kan verwacht worden dat hij belangrijke toelichtingen over zijn leefwereld kan geven. Er kan van verzoeker, die op het ogenblik dat hij zijn land van herkomst verliet 17 jaar was, verwachten dat hij op een coherente manier de veiligheidssituatie kan beschrijven, weet heeft van de verschillende milities en de namen kan opnoemen van belangrijke personen en partijen in het turbulente Kirkuk. Eveneens kan verwacht worden dat indien verzoeker effectief school heeft gelopen in Kirkuk hij meer kan dan *"iemand beantwoorden"*. Gelet op het feit dat verzoeker tot het tweede middelbaar naar school is gegaan, kan hij bezwaarlijk voorhouden dat de beschrijving van de veiligheidssituatie, de kennis van belangrijke personen en partijen zijn capaciteiten zouden te boven gegaan. Dit klemmt des te meer nu verzoeker zelf verwijst naar de actuele en moeilijke situatie in Kirkuk. In dergelijke preciaire omstandigheden en mede gelet op de vaststelling dat verzoekers vader voor de Baath zou hebben gewerkt en op de vlucht is omwille van deze tewerkstelling, kan verwacht worden dat verzoeker wel degelijk op de hoogte is van milities, partijen en bekende personen.

Vermits geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering tot aan zijn vertrek in Kirkuk, Irak, te hebben gewoond, kan de Raad ook geen geloof hechten aan de vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld, in het bijzonder dat verzoeker omwille van de activiteiten van zijn vader beschoten werd en dat er een granaat naar zijn ouderlijke huis werd geworpen.

2.8. Deze ongeloofwaardigheid blijkt tevens uit de vaststelling dat verzoeker nagenoeg geen enkele toelichting kan geven over de activiteiten van zijn vader voor de Amn, de voormalige veiligheidsdienst van Saddam Hoessein, noch over diens lidmaatschap bij de Baathpartij. De Raad leest in de bestreden beslissing dat verzoeker niet weet welke rang zijn vader had, hij niet kan zeggen wat het werk van zijn vader inhield, noch wat voor een instantie de veiligheidsdienst was, waarom zijn vader voor de veiligheidsdiensten ging werken, hij geen collega's van zijn vader bij naam kan noemen, hij niet weet of zijn vader ooit werd gearresteerd of in de gevangenis zou hebben gezeten na de val van het regime, noch welke graad zijn vader had binnen de Baathpartij, welke graden er bestonden binnen de partij, wat het lidmaatschap van zijn vader inhield en welke activiteiten zijn vader er uitoefende. De Raad kan begrip opbrengen voor verzoekers jonge leeftijd en het feit dat hij op het moment van de val van het regime van Saddam Hoessein slechts tien jaar was waardoor van verzoeker niet meteen kan verwacht worden dat hij veel details kan geven over de activiteiten van zijn vader zoals de beweegredenen voor zijn indiensttreding bij de Amn, doch de Raad oordeelt dat van verzoeker wel verwacht mag worden dat hij de grote lijnen van de activiteiten en de rang van zijn vader kan weergeven, temeer de vroegere activiteiten van zijn vader aan de basis zouden liggen van het vertrek van zijn vader naar Syrië, de aanval op hun huis, en verzoekers vlucht uit zijn land van herkomst.

Verzoekers verklaringen dat hij nooit heeft gevraagd wat zijn vaders werk precies inhield, wat de veiligheidsdienst is en welke rang hij had (CGVS, gehoor p. 18), kunnen dan ook niet overtuigen. De vaststelling dat verzoeker niet meer weet te zeggen over de activiteiten van zijn vader dan dat zijn vader altijd twee lijfwachten bijhad, in Kirkuk werkte, hij een bekende persoon was, hij meestal in burger naar

zijn werk ging en altijd een pistool bij zich had, en dat zijn uniform een militaire kleur en insignes had, is dan ook niet voldoende om de Raad te overtuigen van de beweerde activiteiten van verzoekers vader voor de Amn en de Baathpartij, en derhalve ook niet van de vervolgingsfeiten die hieruit zouden voortvloeien. Immers, uit de verklaringen van verzoeker zouden de vroegere activiteiten van zijn vader de redenen zijn van hun problemen en zijn vlucht.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.10. Elke aanvraag dient individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan bijgevolg, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, niet met een verwijzing naar de algemene toestand van het land van herkomst volstaan maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist (RvS 29 november 2007, nr. 177.396). Doordat verzoekers identiteitsdocumenten na onderzoek van de Federale Politie een vervalsing bleken te zijn, en hij omwille van de redenen aangehaald in de bestreden beslissing ook niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Kirkuk in Irak, heeft verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk gemaakt.

De Raad stelt derhalve vast dat niet kan worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan internationale bescherming omdat hij dit onderzoek zelf onmogelijk maakt met vage en ongeloofwaardige verklaringen en bij gebrek aan bewijs van de voorgehouden identiteit, nationaliteit en afkomst. Diegene die om subsidiaire bescherming vraagt, dient minstens aan te tonen dat hij in het land waarvoor hij deze bescherming vraagt verblijft en/of er de nationaliteit van bezit, wat in casu niet het geval is.

2.11. Aangaande de door verzoeker opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel stelt de Raad vast dat verzoeker niet concreet aanwijst hoe dit beginsel in casu werd geschonden. Uit het administratief dossier blijkt nochtans dat de commissaris-generaal zich bij het nemen van de bestreden beslissing heeft gebaseerd op alle gegevens uit het administratief dossier, op de algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt eveneens dat verzoeker uitgebreid op het Commissariaat-generaal werd gehoord en dit in het bijzijn van een tolk, zijn raadsman en zijn voogd zodat het zorgvuldigheidsbeginsel door de commissaris-generaal wel degelijk in acht werd genomen.

Het aangevoerde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS